

Metsätarinoita

*Porvoon Keskuskoulun
Akordi 5a-musiikkiluokan
oppilaiden kirjoittamia
kertomuksia metsästä*

Metsätarinoita

Metsätarinoita

Porvoon Keskuskoulu
Akordi-musiikkiluokka
2019

Copyright © 2019

Noel Byrne
Natalia Foster
Minttu Halvari
Ilari Hassinen
Asla Kemppainen
Lumi Koponen
Nooa Koponen
Vili Kouki
Jonathan Law
Linnea Leivo
Samuel Lindström
Otto Linna

Saana Luoma
Tanja Nissi
Wille Rikman
Edi Salmi
Matleena Salmi
Ida Spring
Vilma Suhonen
Vilho Sundström
Venla Tirkkonen
Lyly Truong
Angelica Törnroos
Joonas Vieira de Melo

Kirjoitustyön ohjaus: Yrjö Villanen
Kansi, taitto ja toteutus: Timo Kouki

Kustantaja: BoD – Books on Demand, Helsinki, Suomi
Valmistaja: BoD – Books on Demand, Norderstedt, Saksa

ISBN: 978-952-31- 8399 -5

Sisällys

Apua pyytävä orava – <i>Vili Kouki</i>	7
Eerikan metsän tarina – <i>Lyly Truong</i>	15
Luokan metsäretki – <i>Otto Linna</i>	25
Metsätarina – <i>Matleena Salmi</i>	33
Metsä vuonna 2092 – <i>Natalia Foster</i>	41
Metsän eläimet – <i>Wille Rikman</i>	55
Metsän keiju – <i>Linnea Leivo</i>	63
Metsän liito-orava – <i>Joonas Vieira de Melo</i>	71
Metsän peikot – <i>Edi Salmi</i>	77
Metsän pelastajat – <i>Nooa Koponen</i>	85
Metsän sota – The war of the forest – <i>Jonathan Law</i>	93
Metsän tontut ja peikot – <i>Ida Spring & Venla Tirkkonen</i>	97
Olipa kerran Hilja – <i>Vilma Suhonen</i>	107
Orava – <i>Lumi Koponen</i>	111
Oravan seikkailu – <i>Samuel Lindström</i>	121
Orpo tyttö Sara – <i>Saana Luoma</i>	127
Runoja metsästä – <i>Tanja Nissi</i>	135
Rökön ja Pökön metsäseikkailu – <i>Noel Byrne</i>	141
Samu ja metsänpeikot – <i>Vilho Sundström</i>	147
Suden ja oravan seikkailu – <i>Ilari Hassinen</i>	151
Unelmien metsäpäivä – <i>Minttu Halvari</i>	157
Öinen metsäretki – <i>Angelica Törnroos</i>	163
Örri ja Mörri kaupungissa – <i>Asla Kemppainen</i>	171

Vili Kouki

Apua pyytävä orava

Oli heinäkuu. Aamu oli erityisen lämmin ja olin matkalla kouluun pyörällä. Hetken päästä eteeni tuli metsä, jonka keskeltä meni polku. Se oli kivinen ja hiekkainen. Ajoin polulle. Polku oli pitkä ja jonkin ajan päästä näin kaukana jonkinlaisen tukin. Koko aika, kun ajoin sitä lähemmäs, niin sen koko kasvoi. Kun pääsin sen luo, huomasin tukin päällä olevan eläimen. Se oli orava. Se vain tuijotti minua. Sitten kuulin jonkun puhuvan. Käännyin ympäri, mutta ketään ei ollut näköpiirissä.

Yhtäkkiä se sama orava hyppäsi kädelleni ja sanoi:

– Hei onko sinulla kuulossa vikaa vai miksi et sanonut mitään kun puhuin sinulle?

Olin ihan hiljaa. Luulin tämän olevan unta, mutta sitten sanoin hänelle:

– Mitä sinä haluat?

Orava vastasi:

– Auttaisitko minua?

Vastasin:

– Kyllä minä voin auttaa sinua.

Sitten orava sanoi, että seuraa minua. Lähdin seuraamaan häntä yhä syvemmälle metsään. Pitkän patikoinnin jälkeen saavuimme joelle. Joella oli pato. Orava kertoi, että hänen kaverinsa rakensivat sen.

Oravan kavereita olivat Pertti-majava ja Make-karhu. Pertti oli pieni ja Make oli suuri, koska hän oli karhu. He neuvoivat meidät joen yli metsään. Metsässä minä ja orava puhuimme keskenään. Orava kysyi minun koulustani. Kerroin, että tänään minulla olisi ollut ulkoliikuntaa. Metsässä oli pimeää, koska aurinko oli mennyt piiloon. Sitten orava kertoi legendasta, joka kertoi karhusta, joka oli hyvin pelottava. Se oli kaksi metriä korkea ja sen kynnet olivat yhtä terävät kuin veitsenterä.

Jonkin ajan päästä rupesi satamaan kaatamalla. Orava kertoi, että meidän oli löydettävä suoja. Suoraan edessämme oli luola. Sanoin oravalle:

– Juostaan äkkiä tuonne suojaan.

Luolassa oli oudon karvainen kivi. Sitten yhtäkkiä karvainen kivi nousi pystyyn. Pelästyin, sillä huomasin että se oli karhu. Se yritti purra minua peloissaan. Mutta orava sanoi karhulle:

– Ei syytä huoleen. Hän on ystävä.

Sitten orava esitteli karhun minulle. Karhun nimi oli Joonas. Hänen veljensä nimi oli Make. Joonas pyysi anteeksi huonosta käytöksestään ja antoi meidän pysyä luolassaan koko yön.

Aamulla lähdimme luolasta ja hyvästelimme ystävämme Joonaksen. Kun kävelimme ulos luolasta, niin ulkona oli hyvän lämmin keli. Linnut lauloivat. Orava kysyi:

– Osaatko sinä laulaa?

Minä vastasin:

– Kyllä osaan jotain laulaa. Esimerkiksi Joulupuu on rakennettu laulun.

Orava kysyi:

– Mikä laulu se on?

Vastasin oravalle, että Joulupuu laulu kertoo joulusta. Orava kysyi taas:

– Mikä on joulu?

Sanoin, että jouluku on sellainen tapahtuma, että silloin saa lahjoja ja lahja on jokin esine minkä saa ystävältä tai vanhemmiltaan. Orava sanoi surullisena, että hänellä ei ole ollut ikinä joulua. Yritin lohduttaa häntä sillä, että lauloin hänelle Joulupuu on rakennettu -laulun. Orava alkoi iloisena laulamaan kanssani.

Siinä me lauloimme kunnes alkoi hämärtää. Kasasimme nuotion oravan kanssa. Sytytin nuotion kivellä ja piikivellä. Sitten orava kiipesi puuhun ja kasasi itselleen pesän yötä varten. Samalla minä itse keräsin lehtiä nukkumista varten. Kun sain itseleni sängyn valmiiksi, niin sanoin oravalle:

– Hyvää yötä.

Orava vastasi:

– Hyvää yötä.

Aamulla orava herätti minut sillä, että heitti kävyn päähäni ja sanoi pirteänä:

– Huomenta.

Vastasin oravalle väsyneenä:

– Huomenta.

Orava kertoi, että meidän on syötävä aamupala. Orava sanoi:

– Mennään etsimään marjoja, koska niistä saa proteiinia.

Sanoin siihen:

– Mennäänkö kalastamaan?

**Uskomattoman iloisia tarinoita metsästä
viidesluokkalaisten kirjoittamina.**

**Kirjan tarinoiden takana on 24 nuorta
esikoiskirjailijaa. Näiden lasten tulkinta
metsästä ja sen elämästä on hellyttävää.**

**Tarinat vievät lukijan matkalle lasten
omaan mielikuvitusmaailmaan ja ne kertovat
ilahduttavalla tavalla heidän tavastaan
nähdä metsä.**

Kirja tuo lukijalle hyvän mielen.

